

We gaan direct verder met de preek van vandaag. Het is fijn dat alles in orde komt dit Feest. Ik voel dat de mensen opgewonden zijn, over wat er gegeven zal worden, en ze zijn er klaar voor. Ook is men opgewonden omdat je alles achter je kan laten, de stress, de druk die er is. Want ik heb dit jaar gehoord dat er veel mensen gebombardeerd worden door problemen... er is een enorme druk. Een druk, stress.. en het is soms moeilijk om te beschrijven, maar er is veel aan de gang, dingen die op ons af komen, van zoveel kanten, .. proberen ons eronder te krijgen, Gods mensen eronder te krijgen, om je doodmoe te maken, zodat je aandacht verzwakt, om je ontmoedigd te laten worden, wat het ook is... of het nu op je werk is of thuis, in je familie.. Er zijn zoveel dingen aan de gang. De beste manier waarop ik het kan uitdrukken, de druk en stress...benauwdheid (dat is niet het juiste woord) maar het is geen makkelijke tijd. Maar eens we op het Feest zijn, eens we naar het Feest gaan zal God ons meer van Zijn zegeningen beginnen geven, meer van Zijn bescherming. Maar het wordt toegelaten dat wij dit soort dingen meemaken, met een bepaald doel: om je bewust te worden dat er een strijd aan de gang is, wij moeten strijden en constant op de toppen van onze tenen staan, geestelijk. Dichtbij God te blijven.

Dat soort dingen herinneren ons daar dus aan, hoe makkelijk het is om afgeleid te worden door allerlei druk op ons, door stress of wat het ook moge zijn. En wij moeten weten waar het vandaan komt, en we moeten weten dat we er bijna door zijn. Zo is het geweest in de afgelopen 6.000 jaar, soms meer dan anders, maar wij zijn er bijna! Hoe ongelofelijk!

Vandaag gaan we verder met de prekenreeks getiteld *Dankbaarheid deel 2*. Dit is ook het laatste deel in deze serie. Het is een serie die bestaat uit 2 delen.

Er zijn veel voorbeelden te vinden in de Bijbel van dankbaarheid, diepe dankbaarheid met enorm begrip over God... dingen die er staan over dankbaarheid. Het woord wordt zovaak gebruikt in het Oude Testament, net zoals het woord 'lof/prijzen' In het Hebreeuws zijn deze 2 woorden nauw verwant en worden vaak op dezelfde manier vertaald. Het is dus een bepaalde mentaliteit en houding waar je zoveel voorbeelden van kan lezen. Vooral van mensen die rechtvaardig leefden, voor God. Je ziet iets unieks in hen, een uniek hart, en verlangen naar God en zij wandelden altijd in geloof. Met een dankbare houding voor wat God hen gegeven had. Zij konden dat zien. Wij ook. Wij kunnen dat soms beter zien dan andere keren. Soms is de stress in ons leven, de ellende, de moeilijke tijden zo groot, dat we afgeleid worden. Maar om terug die focus te hebben, om waakzaam te zijn, om te zien waar God ons heen leidt, dat is zo belangrijk.

We gaan beginnen in **Psalm 86** De Psalmen staan vol van dankbaarheid. De gezangen die we tijdens het Loofhuttenfeest zullen zingen, komen uit de Psalmen. David heeft verschillende Psalmen geschreven. Hij werd door God geïnspireerd om veel Psalmen te schrijven. Zoveel Psalmen zijn zeer profetisch. David was een profeet. God inspireerde hem om vele dingen op te schrijven. Veel dingen over de komst van de Messias, de geboorte van Christus, dingen die er zouden gebeuren in het leven van Christus, de dingen die Hij zou meemaken. En nogmaals, zeer inspirerende gezangen en Psalmen, die God David gaf, Hem inspireerde om deze neer te schrijven. We zullen ze zingen tijdens het Loofhuttenfeest. **Psalm 86**.. het is goed om deze Psalm door te nemen, in het licht van deze preek over dankbaarheid aan God.

Er staat.. **Psalm 86: 1 Een gebed van David. Neig uw oor, o HERE, antwoord mij**, dit willen wij allemaal, als wij voor God komen. Wij verlangen daar allemaal naar, om gehoord te worden door God. En soms worden wij herinnerd aan heel fundamentele dingen, als we dat doen, als we voor God komen. Wij willen door Hem gehoord worden, wij willen ons hart uitstorten voor God, wat we ook te zeggen hebben, wij willen dingen delen met God. Hij wil Zijn leven met ons delen, en dat wij door dat proces gekneet en gevormd kunnen worden. En in gebed is er iets zeer unieks: Gods

geest. Wij zijn gezegend dat wij Gods geest hebben, dat is de heilige geest. Wij zijn gezegend dat de heilige geest in ons leven werkt. Er gebeurt iets heel belangrijks in onze geest, en God kan met onze geest werken, en dat kan op geen enkele andere manier: door Zijn kracht. En dat is zeer uniek in gebed, die extra kracht, door Gods geest.

Neig uw oor, o HERE, antwoord mij, want ik ben arm; dat betekent nederig, vernederd. Er zijn momenten dat wij vernederd worden, als we bepaalde dingen meemaken in ons leven, wat het ook is, dan roepen wij zelfs meer tot God. En soms leggen wij er meer nadruk op, het is belangrijker op dat moment. **Ik ben arm en ellendig** ik heb hulp nodig, ik wil hulp. En dat is geestelijk gezond voor ons, als wij dat kunnen zien.

Soms maken wij bepaalde dingen mee, ellende, beproevingen, en dat zorgt ervoor dat we terug op het juiste pad terecht komen. Het helpt ons om de realiteit te zien. Als je geestelijk zo vervuld bent in je geest, als je niet meer ziet dat je God nodig hebt,... dat is een groot gevaar! Dat is wat er met Filadelfia gebeurd. Dat is wat met ons, toen Laodicea begon, gebeurd is. Wij waren rijk en verrijkt. Dat staat er geschreven over de Laodicea Kerk. Die mentaliteit.. **rijk en verrijkt en heb aan niets gebrek (Openbaring 3: 17)** We snapten niet dat we God dagelijks nodig hadden, het was niet echt nodig. Er ontbrak iets, er miste iets en dat kunnen wij ons niet veroorloven in ons leven! Je moet geestelijk waakzaam zijn. Hier bidt David hier over, daar schrijft David over, het is zo belangrijk voor ons, in ons gebed.

Ik ben arm en ellendig, 2 behoed mijn ziel, want ik ben heilig; Ik ben degene die U volgt, die U toegewijd is. Dat is wat de betekenis is hier. Ik ben U toegewijd, ik volg U, ik wil U in mijn leven. Dat is de Hebreeuwse betekenis. **Gij, mijn God, verlos uw knecht die op U vertrouwt.** Wij vertrouwen allemaal op God, vanaf het begin. Het is een proces van Gods plan voor ons begrijpen en ons leven aan God geven. Niet langer proberen het zelf te doen, maar ernaar streven om het op Gods manier te doen. God weet alles, maar het is goed voor ons om dat ook te weten, daar gaat het over. Wij bidden dus daarover, omdat we het weten, niet omdat we gewoon altijd hetzelfde herhalen, of dat we het als gewoonte doen. En dat doen we soms. Maar God heeft genade voor ons. En als ze uit het hart komen, door dingen die wij meemaken, dan zelfs nog meer.

Er staat: **Gij, mijn God, verlos uw knecht die op U vertrouwt.** Daar verlangen wij naar, wij zouden moeten weten dat wij dienstknechten zijn, dat wij gezegend zijn om te dienen in Gods werk, in Gods manier van leven. **die op U vertrouwt.** Ons leven is van God. Wij hebben ons leven aan God gegeven.

3 Wees mij genadig, o Here, je moet erkennen dat je genade nodig hebt, om dat aan God te kunnen zeggen. **Wees mij genadig** en God is zeer genadig. En dan danken we Hem daarvoor. Maar we moeten het eerst zien, om God dankbaar te zijn. **Wees mij genadig, o Here, want tot U roep ik de ganse dag.** Tot God uitroepen. Hoe ongelofelijk om te begrijpen dat we naar God moeten uitroepen, dagelijks. Om op die manier tot God te bidden. **4 Verheug de ziel van uw knecht,** help mij om mij te verheugen. Help me om blij te zijn, over Uw manier. Wij kunnen niet altijd blij zijn in deze wereld, er is niet veel waar je blij over kan zijn in deze wereld. Wij zien dat er verschrikkelijke dingen gebeuren, het is overal en wij zien dat deze wereld God nodig heeft, Gods manier van leven. En net zoals Lot.. **'hij heeft zijn rechtvaardige ziel gekweld, dag aan dag (2 Petrus 2: 8)** Hij leed pijn door wat hij zag gebeuren om zich heen, hij haatte wat er gebeurde met de jonge mensen, die toen opgroeide. En hoe is dat vandaag de dag? Het is vandaag de dag veel erger dan toen, werkelijk waar. Het is een ziekelijke gestoorde wereld.

Verheug de ziel van uw knecht, want tot U, Here, hef ik mijn ziel/mijn leven op. Ik hef het op voor U, het is van U. **5 Want Gij, o Here, zijt goed en gaarne vergevend,** ongelofelijk dat wij weten dat God onze zonden vergeven heeft, zoveel liefde heeft dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft. Daar draait het allemaal om. Zodat wij vergeven kunnen worden van zonden. Daar begint het mee: het begint met Pascha en het erkennen wat God gedaan heeft voor ons, zodat Hij ons kan vergeven. Want God wil onze zonden vergeven! Maar dan moeten wij wel de juiste mentaliteit hebben. Wij willen veranderen, wij willen anders worden, wij willen zien wat God ons aanbiedt, wat

wij kunnen worden: eenheid met Hem, dezelfde manier van denken als Hij, dezelfde manier van leven. En niet dit fysieke leven, met alle ellende die wij hebben.

Want Gij, o Here, zijt goed en gaarne vergevend, rijk in goedertierenheid dit betekent vol van goedertierenheid.. **gaarne vergevend** het is aan ons om berouw te hebben, om ons te bekeren. Daarom is het zo belangrijk om direct berouw te hebben van je zonden, dagelijks.. **gaarne vergevend, rijk, vol van goedertierenheid, voor allen die U aanroepen.** Wij moeten God aanroepen. Als we niet uitroepen naar God, hebben we geen relatie. Als we niet werken aan die relatie, of als we niet uitroepen aan God over deze dingen... waarom zouden wij dan die goedertierenheid ontvangen? Hoe zouden wij dan vergeven worden?

6 O HERE, neem mijn gebed ter ore, is dat niet wat wij willen? Wij willen dat God ons hoort. Daarom, als ik zo iets lees, of als ik aan zoiets herinnerd wordt, dan is het eerste waar ik aan denk de belangrijkheid van direct berouw hebben van zonden. Want dat is wat ons afsnijdt, dan hoort Hij niet naar ons. Dat is wat Hij zegt. Een prachtig vers in Jesaja. Ik zal het even snel lezen. In Jesaja gaat het over hetzelfde.

Jesaja 59: 1 Ziet, de

hand des HEEREN is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; soms hebben mensen van alles meegemaakt, ik heb het zovaak gezien bij mensen, sinds ik gedoopt ben in 1969.. verschillende dingen die er gebeurd zijn met mensen en soms bidden mensen over deze dingen en krijgen geen antwoord. Of ze krijgen geen hulp van God. En soms is het antwoord gewoon 'nee'. Omdat het beter is dat we een bepaalde beproeving meemaken. Omdat dat goed voor ons is.

Sinds de apostase, in 1994.. als ik geen enkele van de beproevingen meegemaakt zou hebben, die daarna gekomen zijn, zou ik niet zijn waar ik vandaag de dag ben. Ik zou in slaap zijn. Geestelijk in een diepe slaap, een geestelijke coma. Werkelijk waar. Maar door de beproevingen, de ellende, de dingendie wij meegemaakt hebben dat heeft me geholpen, ik ben er door gegroeid.

Soms is het beter om bepaalde zaken mee te maken, maar *met* God! Wij zijn zo gezegend, wij kunnen de beproevingen meemaken, met God, met hoop, wetende wat er aan de andere kant ligt. Wetende dat wij de strijd kunnen winnen, dat wij kunnen overwinnen, dat wij kunnen zegevieren, zoals we gehoord hebben om het Trompettenfeest.

Nogmaals, **Ziet, de**

hand des HEEREN is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen horen. 2 Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, Onze zonden scheiden ons van God. Omdat wij de stroom van Gods geest afsnijden, door zonden. *Hij kan niet in zonden wonen!* En dat is zo belangrijk om de Bijbelverzen te begrijpen die gaan over dat God in ons woont. *Daarom is Jezus Christus gestorven!* Zodat God in ons kon wonen! Daarom worden onze zonden vergeven, zodat we kunnen veranderen. Zodat God in ons kan wonen, zodat wij kunnen veranderen.

Nogmaals, het gaat over dat God in ons kan wonen, om ons te veranderen. **2 Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen ulieden en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort (beide verzen SV)**

Als we dit soort verzen lezen, zoals hier in **Psalm 86: 6 O HERE, neem mijn gebed ter ore, sla acht op mijn luide smekingen.** Heb je zulke smekingen voor God, dan is het eerste waar je aan moet denken: zonden. Waar moet ik berouw van hebben? Ik wil niet dat er een scheiding is tussen mij en God. Ik wil het goed doen voor God. Ik wil vergeven kunnen worden van mijn zonden, zodat God in mij kan en blijft wonen, in mijn leven blijft komen, zoals Jezus Christus gezegd heeft. Het komt in ons leven, Gods geest, en het blijft komen. Maar Zijn geest wordt zo vaak afgesneden. De stroom van Gods geest wordt afgesneden omdat wij zo vaak zondigen. Wij zondigen veel te vaak in dit leven. Maar dat is de strijd! Het komt neer op ons verlangen om berouw te hebben. *Hebben wij berouw* als wij zondigen? En willen wij het overwinnen? En groeien wij, overwinnen wij?

7 Ten dage mijner benauwdheid roep ik U aan, Hebben wij veel ellende? Ja! Dus moeten wij vaak naar God uitroepen. Wij hebben constant ellende om ons heen. **want Gij antwoordt mij**. Wat een vertrouwen en kennis. God wil ons antwoorden, als wij naar Hem uitroepen. Hij is er voor ons. Hij wil Zijn leven met ons delen.

8 Onder de goden is niemand U gelijk Elohim.... Geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. Er staat hier dat er niemand anders is dan God Almachtig. In deze wereld, in de religies van deze wereld ... zovelen hebben allerlei goden, het zijn goden families. Dit betekent God Familie, Elohim betekent de Familie van God, of de God Familie. Dat woord wordt gebruikt. God zegt: geen andere goden (Elohim) voor Mijn aangezicht. Want zoveel goden in het heidendom hebben een goden familie. Waarom? Omdat er een wezen is dat hen daarin misleid heeft. Omdat hij dat zo haat. Hij het haat het diepgrondig. Ongelofelijk!

O Here, en niets is als Uw werken. Dat is zo inspirerend en opwindend. Des te meer je groeit in Gods Kerk, .. het maakt niet uit wanneer dat is in je leven.. en in het Millennium, er zullen altijd momenten zijn dat je dichter bij God bent, dat je geïnspireerd bent, en dichter bij God. Net zoals op het Loofhuttenfeest... er is geen andere tijd, zoals het Feest. En dan gedurende het Millennium... er is geen tijd zoals het Loofhuttenfeest, omdat dat de tijd is dat je dichter tot God kan groeien. De nabijheid van God, die je op dat moment in het jaar hebt, is meer dan gedurende de rest van het jaar. *dat is namelijk onmogelijk!* Waarom? Omdat God het zo gestructureerd heeft... de training, het onderwijs, het geven van Zijn heilige geest. Je kan namelijk op geen enkel ander moment 8 dagen lang elke dag naar de dienst gaan. En dan op de Feestdagen (1^{ste} en Laatste Grote Dag) heb je twee diensten... je wordt geestelijk gevoed door God. Er is geen enkel ander moment dat je dat kan meemaken.

En met elkaar omgaan, elke dag. Wat een ongelofelijke zegening dat je je baan achter je kan laten. Je wordt opgedragen om dat te doen. Hij moet ons zeggen dat te doen. Wij laten alles achter, de wereld achter en we kunnen ons volledig onderdompelen in het omgaan met God en met elkaar. Om dichter naar elkaar toe te groeien als Familie. Er is geen andere tijd gedurende de rest van het jaar dat je dat kan doen. En gedurende het Millennium, zal er ook geen tijd zijn zoals het Loofhuttenfeest. Tijdens de rest van het jaar werken wij, 6 dagen per week. Of we doen van alles, allerlei activiteiten gedurende 6 dagen. Maar op de 7^{de} dag rusten wij. Komen wij voor God, hebben wij een heilige samenkomst voor God. En God onderwijst ons, werkt met ons, Hij kneedt en vormt ons. Zo zal het ook gaan in het Millennium. We doorlopen het groeiproces. En er zullen momenten zijn dat je meer geïnspireerd bent.. **niets is als Uw werken**. Des te meer je God ziet en Zijn plan begrijpt... daarom ben ik zo opgewonden over het Loofhuttenfeest van dit jaar, meer dan andere jaren. Omdat wij de dingen op een hoger niveau zien. En dat zal op verschillende manieren ontvangen worden, dat hangt af van waar wij zijn in onze groei, wat wij kunnen zien. Maar het gaat over het zien, het bevatten van Gods Familie. Te kunnen zien en bevatten wat God doet in ons leven en waarom Hij het doet, en op welke manier Hij het doet. En des te meer je dat ziet, des te meer opwindender God wordt. Des te opwindender de God Familie wordt! Des te meer opwindender de manier waarop Hij het doet wordt. Er is niets vergelijkbaars! Ik moet dat niet eens zeggen, maar ik zeg het ☺ Waar kan je het mee vergelijken? Zoals David zei: **onder de goden is niemand U gelijk**, **O Here, en niets is als Uw werken**. En des te meer we zien, des te inspirerender het is voor jou. Des te opwindender, des te ontzagwekkender.

9 Alle volken, die Gij gemaakt hebt, zullen komen en zich voor U nederbuigen, dat is in de toekomst. Dit is al heel lang geleden geschreven, en het kijkt uit naar de tijd dat 'alle nateis zullen komen en zich zullen neerbuigen voor U'. Wij begrijpen dit plan, David niet zoals wij het begrijpen. Mar hij wist dat dat in de toekomst zou gebeuren. Hij werd door God geïnspireerd om dit neer te schrijven over de toekomst. Maar hoe? Wij weten hoe. Wij kennen het 7.000 jarige plan. Wij weten wat er gebeurd in de 1.000 jaar die volgen, en in de 100 jaar die daarna komen, in de grote opstanding. Wij weten dat alle naties voor God zullen komen. Diegenen die dat willen. Er zullen er zijn die daar niet voor kiezen. Dat is soms moeilijk om te begrijpen en toch ook niet; Omdat wij een vrije wil/keuze hebben in dit leven. En niet iedereen zal voor God kiezen, dat is de realiteit.

Alle volken, die Gij gemaakt hebt, zullen komen en zich voor U nederbuigen, o Here, en uw naam eren; Ofwel doen ze dit, ofwel zal het over zijn voor hen. Dat is de keuze!

10 want Gij zijt groot en doet wonderen, Gij, zijt Elohim prachtig wat er hier staat. **11 Leer mij, HERE, uw weg,** dat is de enige weg! Dat is zo moeilijk soms voor mensen om te bevatten en te snappen. Er zijn verstrooide groepen vandaag...en soms is het frustrerend als je met bepaalde mensen spreekt, misschien zelfs je familie, of wie het ook is, die in één van de verstrooide groepen zit.. sommigen van jullie hebben dat al meegemaakt en verteld aan anderen.. en als je ooit iemand tegenkomt.. en je hoort wat zij doen, wat zij denken... en je hebt aan de ene kant medelijden met hen, omdat ze in slaap zijn,... het is zo moeilijk voor hen om te snappen ... veel van hen in de grotere groepen, vooral de twee grootste groepen, zij geloven eigenlijk... (en dat is fout, als ze dat eens zouden kunnen snappen).. zij vinden dat zij eigenlijk allemaal dezelfde richting op gaan, dat God met hen werkt. Zij geloven dat eigenlijk helemaal niet, als ze eerlijk zouden zijn, ze zouden het niet durven om naar een andere groep te gaan. Eigenlijk geloven zij dat zij gelijk hebben, maar dat kunnen ze niet zeggen, dat zij de enige is waarmee God werkt. Er kan er maar één zijn, die geleid wordt door Gods geest, er is namelijk maar één manier om je leven te leven. Geïnspireerd door God, geleid door God en de rest niet. En dat is zo'n fundamentele waarheid. Maar dat is moeilijk voor mensen om te begrijpen, vooral in de verstrooide groepen (kerken).. dat wij niet het zelfde geloven. Wij zijn *niet* hetzelfde! En des te verder we gaan, des te groter de kloof wordt tussen ons.

Leer mij, HERE, uw weg, dat is de enige weg in het leven. één waarheid, één God, één geloof. **Leer mij, HERE, uw weg, opdat ik in uw waarheid wandele;** daarom kan ik er soms niet bij dat mensen, die de waarheid ontvangen hebben, in dit Lichaam, er voor kiezen om weg te gaan en naar een andere groep gaan. En dan denk je bij jezelf.. hoe kunnen zij zich verzoenen met de meest fundamentele dingen daar, terwijl zij weten dat die niet waar zijn?... over wat er met ons als Kerk gebeurd is, dat we *verstrooid* zijn, dat we een apostase *gehad* hebben? Hoe kan je je daarmee verzoenen, met zo'n groep die niet gelooft dat deze dingen gebeurd zijn? Het komt neer op getrouw te zijn aan datgene dat jou gegeven is, om daarvan overtuigd te zijn. Als je tegen je overtuiging in gaat, als je ingaat tegen datgene waarvan jij weet dat het waarheid is en je doet iets dat vals is, of je grijpt iets wat niet juist is.. wat betekent dat dan? Waar is de integriteit? Integriteit is iets dat niet meer bestaat in de wereld van vandaag. Er zijn maar heel weinig mensen die dat hebben. Maar hoe prachtig is het, als je integer kan zijn, om eerlijk te zijn met jezelf, eerlijk met anderen... en om anders te leven.. Ik moet denken aan Spreuken, waar God het heeft over de leugen haten. Het is verschrikkelijk, het is een kwaad iets, het verdraaid de geest.

Leer mij, HERE, uw weg, opdat ik in uw waarheid wandele; verenig mijn hart om Uw naam te vrezen. Verenig mijn hart! Maak mij één met U, zodat ik Uw naam vrees. Dit betekent: te vrezen niet God te gehoorzamen. Te vrezen om iets anders te doen, dan Uw weg, zoals Hij juist gezegd heeft. Om eerbied te tonen. Het woord betekent: 'eerbied tonen, respect en eer,' aan God. Die mentaliteit. En om dat te doen moeten wij God dankbaar zijn, omdat wij God zien en om te bevatten wat wij hebben.

12 Ik zal U loven, datzelfde woord, dat betekent: 'danken' God loven, als het uit ons hart komt, vanuit diep in je, dan ben je God dankbaar. Daar komt het loven vandaan. Anders is het nep, niet echt. Zoals we een bepaalde gewoonte hadden in de Kerk.. wij zongen uit gewoonte gezangen en wij kennen de gezangen uit ons hoofd. En na een tijdje was het gewoon herhaling, maar kwam het diep uit ons binnenste? Is dat wat wij werkelijk voelden? Terwijl we zongen, dankten wij God? En het werd minder en minder, het werd lauw... lauw. Dat is een goede uitdrukking. Dat is precies zoals het was. Er was geen vuur meer in. Je moet gevoelens hebben, als je zingt. Daarom is het zo prachtig dit jaar, dat we de kans gaan hebben om te zingen en God te loven. En diegenen onder ons die al lang in de Kerk zitten, en de gezangen uit het hoofd kennen.. die hoeven niet eens de tekst te bekijken. Na al die tijd... en ik kan je dat garanderen, kan je daar staan en meezingen met de gezangen. Je kent de woorden van het hele gezang. Gezang na gezang. Eens je de melodie hoort, ken je de woorden. Omdat het diep in je hart zit, in je geest. Maar als je het zingt, zing het dan met je hele hart, om wat je gelooft. om wat je ziet.. hoe ongelofelijk om dat aan God te geven. Dat is namelijk wat wij doen. Wij geven onszelf aan God, we Loven God.

Ik zal U loven, Here, mijn God, met mijn ganse hart, daar komt het vandaan. Van heel diep binnen in je. Dat is wat er hier gezegd wordt. Het is niet nep, het is geen herhaling. Je wil het graag doen, omdat je gelooft. **met mijn ganse hart, en uw naam eren voor altoos; 13 want uw goedertierenheid is groot jegens mij**, is het niet ongelooflijk waar hij naar teruggaat? Zien wij dat allemaal? Want laat me je vertellen, er zijn momenten in mijn leven dat ik verbaasd ben en denk: 'hoe kan U in hemelsnaam met mij werken? Waarom zou U, God in de hemel, met mij werken?!' Als je je eigen menselijke natuur ziet, als je je geest ziet, hoe wij zijn... en dat helpt je om dichter tot God te groeien, om meer van Hem te houden. Werkelijk waar! Als je Gods genade, barmhartigheid ziet, en je gelooft dat en je ziet wat God jou geeft... dan heb je berouw van je zonden en kan je verder gaan, in je relatie met Hem. Hoe ongelooflijk! En Dat zijn dingen waardoor je meer van God gaat houden, je staat versteld dat God de macht en kracht heeft, van wat er in de geest aan het werk is. Daar gaan we het meer over hebben tijdens het Loofhuttenfeest. Het is opwindend! Het is inspirerend! Want Hij werkt in onze geest, dat is zo'n wonder, door de kracht/macht van Zijn heilige geest, en dat is zo'n ongelooflijk iets.

want uw goedertierenheid is groot jegens mij, Gij toch hebt mijn ziel gered uit het zeer diepe dodenrijk. Dit heeft te maken met dingen in het leven ...

Laten we naar **Psalm 100** gaan. Als titel staat er hier: **een lofzang** een psalm van dankzegging, dat is het woord. 'Een psalm van dankzegging, een lofzang. Er staan er zoveel in de Bijbel.. soms heb je een moeilijke week gehad... is er ooit een moment geweest dat je niet wist wat je tegen God moest zeggen? Ik wel. Ik heb dat soort momenten gekend. Er zijn tijden dat ik mezelf het niet waard vind om voor God te komen, en dat zijn we ook niet. En dat is goed om te weten. Maar aan de andere kant, om de juiste houding te hebben.. om te weten dat we dat niet van God moeten wegblijven.. In tegendeel, we moeten vechten, berouw hebben van zonden, en voort blijven gaan. Maar er zijn soms momenten dat je niet weet wat je moet zeggen. Ik heb dat soms. Er zijn momenten dat ik niet weet wat ik moet zeggen, En op zulke momenten is het goed om je Bijbel te openen en een Psalm te lezen, te bidden over de woorden die er hier staan. En na een tijdje zie je dat het op jouw leven van toepassing is, je ziet jezelf in wat je zegt. Het is hoe jij je van binnen voelt...

Dat is zo uniek met de Psalmen. Aan het einde, als je ziet wat er geschreven is door God, zal je 'amen' zeggen, 'zo is het', 'ik ben het eens'. Als je 'amen' zegt, in een gebed, dan zeg je 'ik ben het eens wat er gezegd is tegen U God.. zo is het. Ik ben het eens met U. Ik ben het eens met wat er gezegd is.' Als je het er niet mee eens bent, is het beter om niet 'amen' te zeggen. Want als je 'amen' zegt, is het ook jouw gebed. Je bent het eens met wat er gezegd is. En dat geldt ook voor de Psalmen.. en je zegt 'amen'. Net zoals de preken. Overal waar we komen zeggen mensen soms: 'dat is precies wat ik afgelopen week meegemaakt heb'. En er zijn mensen die zich afvragen, 'heeft iemand dit jou gezegd? Heeft iemand hier jou iets gezegd over mij?'

'nee'

'Ging deze preek over mij?'

Want het is op ons allemaal van toepassing. En zo is het ook met de Psalmen. Ze zijn op ons van toepassing. Als we over ze bidden, dan kunnen ze ook van ons zijn. Dat is de kracht van God, in de geest, in de menselijke geest. En dat is een zegening.

Psalm 100 (SV): 1 Een lofzang. Gij ganse aarde! juicht den HEERE. Maak een blij geluid, juichen voor God betekent dat er iets is in je hart en daar wil je om juichen. Omdat je dankbaar bent. Daarom komt het er zo uit. **2 Dient den HEERE met blijdschap**, dien God. In wat we ook doen. En we moeten onszelf onderwerpen om gekneet en gevormd te worden in alles wat wij meemaken. Vooral in het Millennium... zullen er zoveel kansen zijn. Laat me je zeggen dat je versteld zal gaan staan. Diegenen onder jullie die een voorsprong hebben, die geroepen zijn in de laatste 3 jaar.. je zal versteld staan, verbaasd over jouw roeping, over welke kans God jou gegeven heeft. Werkelijk waar. Want alles is gepland en als je jezelf onderwerpt, met een nederige geest... niet toelaten dat je daardoor trots wordt, maar een nederige geest hebben voor God, en dankbaar zijn.. dan heb je enorme mogelijkheden. Je kan niet bevatten hoe groot dat is. Het is opwindend om God te dienen, werkelijk waar. En des te meer wij dat kunnen doen, des te opwindender het zal worden.

2 Dient den HEERE met blijdschap, om dat te doen, moeten wij zien wat Hij aan het doen is, het ermee eens zijn. We zien het, we zijn het er mee eens en wij zijn dankbaar dat wij deel kunnen nemen, dat we er een deel van mogen zijn. **komt voor Zijn aanschijn met vrolijk gezang**. En daar hebben wij op het Loofhuttenfeest de gelegenheid toe. Ik kijk uit naar de tijd dat we dat meer kunnen doen in de toekomst. Als dit overal weer ingevoerd zal worden. Als we groot genoeg zijn om een zaal te hebben met een piano. En iemand die piano kan spelen. En om mensen te hebben die de gezangen kunnen leiden.. Maar nu, omdat we zo ver uit elkaar wonen en alles wat er gebeurt.. doen we dit soort dingen tijdelijk niet meer. Met een bepaald doel. En om een grotere waardering en dankbaarheid te hebben.

Verdergaand.. **3 Weet, dat de Eeuwige/Jaweh, Hij is Elohim, Hij is God** er is geen Elohim zonder Jaweh, zonder de Eeuwige. **Hij heeft ons gemaakt (en niet wij), Zijn volk en de schapen Zijner weide**. Alles dat er is, alles is van God. **4 Gaat in tot Zijn poorten met lof**, de weg die God voor ons beschikbaar maakt. Wij wandelen daar in dankbaarheid door. Je kan zeggen: 'welke deur er ook geopend wordt in jouw leven, door God, elke waarheid die er komt.. elke deur die God opent, God die in jouw geest werkt, werkt met jouw leven... wandelen door die deur' Dat betekent dat je het wil doen. **Met lof, in Zijn voorhoven met lofgezang; looft Hem**, wees Hem dankbaar. Altijd, altijd, altijd! Wij leven in een wereld die niet zo dankbaar is. Die geen hoge pet op heeft met dankbaarheid... het is net alsof hen alles verschuldigd is. In zo'n samenleving, wereld leven wij. Alsof hen alles verschuldigd is. Niets is ons verschuldigd, in tegendeel! Dus... **Looft Hem, prijst Zijn Naam**. Dat betekent dat, zoals we vorige Sabbat besproken hebben, dat we Hem eren, en een groot respect hebben voor God, en God aanbidden... het heeft te maken met voor God komen en Hem aanbidden en een Hem eer bewijzen en Hem respecteren. Dat is wat '**prijst Zijn naam**' betekent.

5 Want de HEERE is goed; Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid, en Zijn getrouwheid van geslacht tot geslacht De dank is aan God! De waarheid is de waarheid. Datgene wat waar is, die ene weg, verandert nooit! Gods waarheid verandert nooit! Soms snappen wij het niet, en moeten we daarin groeien en moet Hij dingen aan ons onthullen, om ons op te bouwen, net zoals op het Feest... Hij bouwt meer en meer op datgene wat ons in het verleden gegeven is, het plaatje duidelijker makende en een groter begrip en waardering krijgen. Des te meer je het ziet, des te meer je het begrijpt, des te meer waardering je zal hebben, omdat het opwindender wordt wat God aan het doen is.

Laten we naar **Psalm 43** gaan en kijken naar nog een Psalm, voordat we andere voorbeelden gaan bekijken. De Psalmen zijn zo goed om te gebruiken in je gebed. Als je het moeilijk hebt of je hebt beproevingen.. je begint gewoon met één van de Psalmen en dat helpt. Het helpt om gefocust te zijn. Dat is wat zij doen. Zij helpen om jouw geest geestelijk gefocust te krijgen, zoals het moet zijn, tegenover God, op een correcte manier. En na een tijdje kan je beter met de zaken omgaan, en God kan je meer geven, van Zijn kracht, meer van Zijn geest.

Psalm 43: 1 Doe mij recht, o God, en voer mijn rechtsgeding tegen een volk zonder godsvrucht; doe mij ontkomen aan de man van bedrog en onrecht. In de wereld om ons heen is bedrog, onrecht, leugen.. Overall waar je kijkt. En wij zouden medelijden moeten hebben met de wereld, want als het ons duidelijk wordt, dan doet dat pijn... maar denk eens aan al die andere mensen. Denk eens aan alle mensen in de Kerk, alle mensen in de wereld, die moeten lijden in deze tijd. Daar gaat dit allemaal om. Al deze zaken opruimen, het bedrog in dit leven, de leugens.. Daarom haat ik politiek. Ik haat alles wat naar politiek ruikt. Daarom haat ik zo wat er met de Kerk gebeurde, aan het eind, omdat de Kerk 'politiek' werd en er allerlei organisatietjes de kop opstaken, het werd politiek en dat is een ziekte. Het is als kanker, want als er politiek is, dan moeten er compromissen gesloten worden, een verbond gesloten worden en dat vereist dat je een compromis moet sluiten... Je kan het niet zonder compromissen te sluiten, zonder te liegen... zo is het nu eenmaal.

2 Want Gij zijt de God mijner toevlucht; waarom verstoot Gij mij? met andere woorden, soms voelt het alsof je verstoten wordt, soms kunnen we ons zo voelen. **Waarom ga ik in het zwart vanwege des vijands onderdrukking?** Soms laten we het hoofd hangen en beginnen we de focus

een beetje te verliezen. Soms hebben we dat soort gevoelens.. **3 Zend Uw licht en Uw waarheid:** om ons duidelijk te kunnen laten zien. Om vast te houden aan de waarheid. daarom zeg ik zo vaak, dat de waarheid die wij hebben zeer krachtig is, een grote kracht voor jou, een vertrouwen. Daarom herinner ik jullie er van tijd tot tijd aan om de waarheden nog eens door te nemen. Ze zijn opwindend, omdat je een grotere overtuiging krijgt van het feit dat *dit van God komt! Er is geen ander antwoord!*

Zend Uw licht en Uw waarheid: mogen die mij geleiden, mij brengen naar uw heilige berg en naar uw woningen, de waarheid willen volgen, het licht willen zien en God te volgen.

4 zodat ik kan gaan tot Gods altaar, tot de God mijner jubelende vreugde, en U loven met de citer, weer dat woord hier: 'dankbaar zijn'. **o God, mijn God!** Wat een zegening dat wij God kennen. Wat een wonder. Je kijkt naar de wereld, en zij kennen God niet. Hoe gezegend zijn wij? Niemand in de wereld... daarom denken mensen dat jij knettergek bent... 'jij kent God? jij kent de waarheid? Hoe groot is de Kerk? Hoeveel komen er samen? O, je luistert via het internet, omdat je zo groot bent?' ze begrijpen niet wat God aan het doen is, maar wij wel. Wij hebben vertrouwen, durf, *door de waarheid, die wij zien!* En wij zien het alleen door Gods geest, Hij laat het ons zien. Maar om verwonderd te zijn dat wij God kennen? Wij weten wat God aan het doen is. Hoe ongelooflijk. Ik kijk zo uit naar dat dat de wereld gegeven kan worden. Wij zitten in die tijd. Na zo'n lange tijd, na 6.000 jaar... zijn we bijna aangekomen bij het moment waarop Gods geest over de aarde uitgegoten zal worden, over deze hele aarde, over de mensheid, zodat iedereen de waarheid kan zien.

5 Wat buigt gij u neder, o mijn ziel, en wat zijt gij onrustig in mij? Welke reden hebben wij om zo te zijn? Dat is wat hij hier zegt. Soms hebben we het idee dat God ons verlaten heeft, of dat God er niet is... en dan raken wij ontmoedigd.. uitgeput. Soms ben je gewoon *uitgeput!* Je bent moe van het strijden. God zegt: Wees niet moe in het goede doen..' Zoveel van de Psalmen brengen je weer op de juiste koers. **Wat... o, mijn ziel..** waarom ben ik onrustig? Waarom ben ik verontrust? **Hoop op God, want ik zal Hem nog loven,** je begint slecht en je stelt vragen en dan begin je dit te lezen en ineens heb je het antwoord. En je focust je weer op waar je op gefocust moet zijn en wat we *wel* hebben, en niet op wat we *niet* hebben... op wat God ons aanbiedt.. en niet op de ellende waar we in zitten. En soms moeten wij eraan herinnerd worden, dat door wat wij meemaken we een nederige houding/geest kunnen hebben, God nodig hebben. En dat is positief, niet negatief, niet slecht. Wij maken beproevingen mee, moeilijke dingen... maar dat helpt ons om op onze knieën te vallen, onszelf te vernederen en te zeggen... en te doen wat God wil dat wij doen... zodat wij kunnen zeggen: *'Ik heb Uw hulp nodig God! Ik kan het niet op m'n eentje!'*

Dan zegt Hij: 'Ja, het wordt tijd dat je dat inziet, ik ben blij dat je het inziet. Dat is juist, nu kan Ik je helpen'. Nu kan Hij ons helpen, en dan kan Hij ons meer en meer hulp geven, ons het beter laten zien, en kunnen we het gevecht beter aan dat voor ons ligt. Maar je moet op God vertrouwen.

Zoveel van de Psalmen helpen je een juiste focus te hebben, op geestelijk vlak.. **want ik zal Hem nog loven,** weer dat woord: 'Hem dankbaar zijn' **mijn Verlosser en mijn God!** Hoe ontzagwekkend om God te *kennen* en om te kunnen zeggen: 'Hij is *mijn* God!' En om daar dankbaar voor te zijn.

Laten we naar **2 Kronieken** gaan. En kijken naar een paar andere voorbeelden over dankbaarheid, een dankbare houding die wij altijd moeten hebben ten opzichte van God. Er zijn verschillende verhalen soms in de Bijbel.. o, er zijn er zoveel, maar we gaan kijken naar een voorbeeld van Juda, en hun relatie met God. Heen en weer, één koning streefde ernaar juist te zijn voor God, en dan kwam er weer een andere koning en die deed allemaal foute dingen. En dan kwamen er andere naties ... God liet toe dat er bepaalde dingen gebeurde met Juda, voor hun ongehoorzaamheid.. er kwamen indringers enzovoorts. Een koning probeerde het juiste te doen en de volgende koning brak het allemaal weer af en haalde heidense goden binnen, begonnen goden van andere naties te aanbidden en probeerden een pact te sluiten met andere naties.. dat hadden ze niet mogen doen, want dat is *politiek!* Als je een pact sluit met een andere natie weet je wat er dan gebeurd? Dan begin je een compromis te sluiten, tussen wat God zegt dat je moet doen.. ze sloten deals af, .. En

God zei hen: 'nee!' En zij keerden zich tot afgoderij en begonnen heidense goden te aanbidden. En zij leden onder de indringers en de heidense naties profiteerden van hen.

Daarom sta ik soms zo versteld hoe zogenaamde christenen of christelijke landen proberen om te gaan met andere landen, op de manier waarop wij denken dat het moet. Men denkt niet overal ter wereld op dezelfde manier zoals wij doen. Of zoals mensen denken dat wij hier doen. En soms hebben leiders grote fouten gemaakt. Ik ken er een aantal, je ziet er soms een en zij zeggen bepaalde dingen en je realiseert je.. als je het hebt over Poetin.. 'ik heb in zijn ogen gekeken'.. en wat zag je? 'ik zag een vriend'..?? Of iemand die je kan vertrouwen.. geloof het maar niet. Het is niet hetzelfde als tegen de een of andere senator te praten, die hetzelfde gelooft of dezelfde achtergrond heeft .. die in een 'democratie' gelooft, zoals wij hier hebben. Dat hebben ze daar niet en ze *denken* niet zoals wij hier, in dit land. Ze denken niet zoals wij. Wees voorzichtig! Je hoeft niet lang na te denken over hoe hij denkt. Als je hun geschiedenis kent, als je weet wat zij meegemaakt hebben.. als je weet welke fobieën zij hebben.. hun wantrouwen.. mensen hebben allerlei verschillende achtergronden en karaktereigenschappen. Net zoals Duitsland. Duitsers hebben een andere achtergrond en andere karaktereigenschappen. Mijn vrouw pikt ze er zo uit. Ze praat met iemand en zegt: 'jij hebt een Duitse achtergrond, niet?' En zij zeggen: 'ja, hoe weet je dat?' Wel, ze woont al 35 jaar samen met een Duitser. .. Zij weet hoe zij functioneren, hoe zij denken. En mensen denken allemaal anders. Wij werken op een andere manier. Maar zelfs in bepaalde culturen denken mensen anders. Door hoe zij opgegroeid zijn, wat wij geloven... dat maakt wie wij zijn. Het heeft veel te maken met ons denken.

Dus nogmaals, hoe ontzagwekkend dat God ons van al die dingen bevrijdt en ons in eenheid brengt met Hem, in een grote wereldwijde Familie. Eindelijk zal er een Familie zijn. Iets dat God altijd gewild heeft. Denk eens aan de tijd van Noach. .. zij waren gereduceerd tot een kleine familie en zelfs zij konden niet met elkaar opschieten. Daar kan ik niet bij, als ik daar aan denk. En na de zondvloed konden zij ook niet met elkaar opschieten! En de zonen.. na wat zij gezien hadden wat zij gezien hadden... aanbaden God niet. Je zou denken dat ze doodsbang zouden zijn, om God niet te aanbidden. Je zou toch denken dat ze een soort fysieke angst zouden hebben om niet stom te zijn, niet nog eens te zondigen.

2 Kronieken we gaan een verhaal lezen over koning Hizkia. Hij wil weer alles weer op het juiste spoor zetten door de tempel te reinigen. We vallen middenin het verhaal. Koningen voor hem hadden van alles gedaan, de tempel was afgebroken.. **2 Kronieken 29: 1 Jechizkia werd koning, vijftwintig jaar oud**, dat kan ik me niet voorstellen. Sommige koningen hadden natuurlijk allerlei mensen om zich heen, priesters en anderen, die met hem samenwerkten. Maar zo was hun leven, van generatie op generatie. Er gebeurde bepaalde dingen met een bepaalde koning, die stierf en één van de kinderen werd opgevoed om de scepter over te nemen, om te regeren. **en hij regeerde negentwintig jaar te Jeruzalem. Zijn moeder heette Abia; zij was de dochter van Zekarja. 2 Hij deed wat recht is in de ogen des HEREN, geheel zoals zijn vader David** Met andere woorden, zijn voorvader. **gedaan had.** Nu zijn we bijna aan het einde.

3 Hij opende in het eerste jaar zijner regering, in de eerste maand, de deuren van het huis des HEREN en herstelde ze. Hij deed dit niet zelf, hij liet anderen dit werk doen. Hij gaf de opdracht. **4 Toen liet hij de priesters en de Levieten komen en vergaderde hen op het Oostplein 5 en zeide tot hen: Hoort naar mij, Levieten! Heiligt u thans, heiligt het huis van de HERE, de God uwer vaders, brengt het onreine uit het heiligdom naar buiten; 6 want onze vaders zijn ontrouw geweest, zij hebben gedaan wat kwaad was in de ogen van de HERE, onze God, en hebben Hem verlaten, hun aangezicht afgewend van de woning des HEREN en haar de rug toegekeerd.** Zij hadden de tempel verontreinigd. Er heerste wanorde en zij hadden zich de dingen die er in de tempel waren om te aanbidden weggedaan. Er werden namelijk soms dingen binnen gebracht die vals waren

7 Zelfs hebben zij de deuren van de voorhal gesloten, de lampen gedoofd en geen reukwerk ontstoken noch brandoffers gebracht in het heiligdom aan de God van Israël, Men aanbad God niet langer. Al die dingen had men afgeschaft, het Levitisch systeem, was afgeschaft door de koning die voor Hizkia regeerde. Maar Hizkia wou alles weer herstellen, zodat Israël, Juda, weer

dichter tot God zou groeien. **8 zodat de toorn des HEREN op Juda en Jeruzalem rustte en Hij hen maakte tot een voorwerp van schrik en ontzetting en tot een aanfluiting, zoals gij met eigen ogen kunt aanschouwen.** Hoe andere naties keken naar hen, hun ontredde en wat zij geworden waren. God liet andere naties binnenvallen, hen plunderen, om hun ongehoorzaamheid.

9 Zie, hierom zijn onze vaders door het zwaard gevallen, en zijn onze zonen, onze dochters en onze vrouwen in gevangenschap. Weet je waar wij vandaag de dag naar moeten kijken? Vooral diegenen die al langer in de Kerk zijn? Wij moeten helemaal niet ver teruggaan om te zien wat het resultaat van zonden is. Wij moeten terugkijken, naar de tijd van de apostase, wat leidde tot de apostase en die dingen staan op ons netvlies gebrand. Des te meer dat zo is, des te beter het voor jou is. Omdat je begrijpt wat tot de apostase leidde.. zoals ze zeggen, wat onze voorvaders deden. Er zijn gewoon foute dingen die je niet doet in dit leven. Ik moet denken aan mijn opleiding tot dienaar. Om te zien dat de dingen fout gedaan worden. Om tot de overtuiging te komen 'dat dat niet juist is, omdat dat mensen schade berokkent. Dat is niet de manier van God. Je kan mensen niet op die manier behandelen! Je kan niet op die manier met mensen werken!'

10 Nu is het in mijn hart het gaat altijd om het hart, over wat je voelt, over waardoor je 'aangedreven' wordt.. tot een eerlijke en juiste relatie met God, een juiste geest voor God. **Nu is het in mijn hart een verbond te maken met den HEERE, den God Israëls, opdat de hitte Zijns toorns van ons afkere.** de toorn over de ongehoorzaamheid! Want als God met je werkt, dan zal je één van deze twee dingen hebben in je leven: zegeningen of vloeken. En voor een fysiek volk, .. het was niet een kwestie van dat ze God ongehoorzaam begonnen te zijn, en er misschien er dan een tijdje niets met hen zou gebeuren, en dat ze ermee weg zouden komen.. zoals andere naties, als zij bepaalde dingen gedaan hadden.. want God werkte niet met hen. Maar *Hij werkte met Juda!* En zij konden er niet mee weg komen. En zo is het ook met ons, in Gods Kerk. Als wij God ongehoorzaam zijn, *zullen wij er niet mee weg komen! God zal daarvoor zorgen, omdat wij geroepen zijn, omdat er met ons gewerkt wordt* en Hij wil dat wij verlost worden, dat wij erdoor komen. En dat leren wij.

Hij zegt dus **10 Nu is het in mijn hart een verbond te maken met den HEERE, den God Israëls, opdat de hitte Zijns toorns van ons afkere. 11 Mijn zonen, weest nu niet traag; want de HEERE heeft u verkoren, dat gij voor Zijn aangezicht staan zoudt, om Hem te dienen; en opdat gij Hem dienaars en wierokers zoudt wezen.** Hij had dus de Levieten, de priesters samen en hij zei: 'God heeft jou gekozen! Hij heeft jou al een hele lange tijd geleden gekozen! Hij heeft jou apart gezet om een taak uit te voeren: doe dat nu!' Dat is wat hij hen zegt. Hij zei: 'dit is een taak die uitgevoerd moet worden, om de dingen weer te herstellen, zodat de natie weer gezegend kan worden.. *heilig jezelf en doe het!*' Hij als koning moedigde hen aan, en zorgde ervoor dat ze de belangrijkheid ervan begrepen.

Verdergaand in vers **15 En zij verzamelden hun broederen, en heiligden zich, en kwamen, naar het gebod des konings,** zij wilden dit doen, wij waren gemotiveerd om dit te doen. **door de woorden des HEEREN, om het huis des HEEREN te reinigen. 16 Maar de priesteren gingen binnen in het huis des HEEREN, om dat te reinigen, en zij brachten uit in het voorhof van het huis des HEEREN al de onreinigheid, die zij in den tempel des HEEREN vonden; en de Levieten namen ze op, om naar buiten uit te brengen, in de beek Kidron. 17 Zij begonnen nu te heiligen op den eersten der eerste maand,** weet je wanneer dat was? De 1^{ste} dag van de 1^{ste} maand? Abib, Nissan.. wat gebeurt er in de 1^{ste} maand van Gods kalender? 14^{de} dag Pascha, de 15^{de} dag is het de 1^{ste} dag van Ongezuurde Broden, een Feestdag. Het is dus de 1^{ste} dag van de 1^{ste} maand. **en op den achtsten dag der maand kwamen zij in het voorhuis des HEEREN, en heiligden het huis des HEEREN in acht dagen; en op den zestienden dag der eerste maand maakten zij een einde.** Het duurde tot de 16^{de} dag tot zij alles gereinigd hadden. **18 Daarna kwamen zij binnen tot den koning Hizkia, en zeiden: Wij hebben het gehele huis des HEEREN gereinigd, mitsgaders het brandofferaltaar met al zijn gereedschap, en de tafel der toerichting met al haar gereedschap.** Het werd de 1^{ste} dag van Ongezuurde Broden, toen zij alles gedaan hadden. En dat had ook een invloed op hen.

19 Alle gereedschap ook, dat de koning Achaz, onder zijn koninkrijk, door zijn overtreding weggeworpen had, hebben wij bereid en geheiligd; en zie, zij zijn voor het altaar des

HEEREN. 20 Toen maakte zich de koning Jehizkía vroeg op, en verzamelde de oversten der stad, en hij ging op in het huis des HEEREN. 21 En zij brachten zeven varren, en zeven rammen, en zeven lammeren, en zeven geitenbokken ten zondoffer voor het koninkrijk, hier begon het mee: als zondoffer. Eindelijk! In de tempel werd iets geofferd voor God om de zonden toe te geven. Is dat niet wat wij moeten doen, als wij zondigen, voor God? Daar begint het mee. Je moet voor God gaan en je zonden toegeven. En dit deden zij op fysiek vlak, door het systeem dat hen als natie, Juda, Israël gegeven werd. Dit is het proces dat zij volgden, precies in de juiste volgorde.. een zondoffer offeren voor God.

en voor het heiligdom, en voor Juda; en hij zeide tot de zonen van Aäron, de priesteren, dat zij die op het altaar des HEEREN zouden offeren. 22 Zo slachtten zij de runderen, en de priesters ontvingen het bloed, en sprengden het op het altaar; zij slachtten ook de rammen, en sprengden het bloed op het altaar: insgelijks slachtten zij de lammeren, en sprengden het bloed op het altaar. Ik kijk uit naar het Millennium, als we ons kunnen focussen op andere dingen, zoals dit, het offeren. Er kan zoveel van geleerd worden, uit wat wij meemaakten, waarom ze deden wat zij deden.. Want dit is allemaal een afspiegeling van iets. Het is allemaal een afspiegeling van ... God, de tempel zelf, de manier waarop de tempel onderverdeeld was, alles wat er in de tempel gebeurde.. Alles is een afbeelding van iets in de toekomst, op geestelijk vlak, en het is allemaal zeer inspirerend. Maar wij hebben ons niet helemaal kunnen focussen op dat soort dingen, door in welke tijd wij nu leven. Wij richten onze blik op wat er nu gedaan moet worden, en dat is wat God wil dat wij nu doen. Dus kijk ik zo uit naar de tijd dat deze dingen meer uitgelegd kunnen worden.

23 Daarna brachten zij de bokken bij, ten zondoffer, voor het aangezicht des konings en der gemeente, en zij legden hun handen op dezelve. 24 En de priesteren slachtten ze, en ontzondigden met derzelve bloed op het altaar, om verzoening te doen voor het ganse Israël; want de koning had dat brandoffer en dat zondoffer voor gans Israël bevolen. Dat betekent ook de natie in het Noorden. Zij deden dit... het hart zat op de juiste plaats, men wilde dat heel Israël gezegend zou zijn.. dat er een eind aan het lijden zou komen.. maar .. er zit meer achter dit verhaal en daar zullen we het later nog over hebben. Niet vandaag. Maar er zit meer achter het verhaal, het is inspirerend om te zien wat er hier gebeurde.. en daar zullen we het later nog over hebben. Hij vraagt dit, dat er bepaalde dingen zullen plaatsvinden... deze natie was al heel lang geleden opgedeeld. Er was de natie in het zuiden, Juda, en dan was er een natie in het noorden, Israël.. En men werd gevangen genomen, een aantal keer, maar dat is een ander verhaal...

25 En hij stelde de Levieten in het huis des HEEREN, met cimbalen, met luiten en harpen, naar het gebod van David, en van Gad, den ziener des konings, en van Nathan, den profeet; want dit gebod was van de hand des HEEREN, door de hand Zijner profeten. 26 De Levieten nu stonden met de instrumenten van David, en de priesters met de trompetten.

27 En Hizkía beval, dat men het brandoffer op het altaar zou offeren; ten tijde nu, als dat brandoffer begon, begon het gezang des HEEREN met de trompetten en met de instrumenten van David, den koning van Israël. Dit was ingesteld, voor de tempel ooit gebouwd werd... het was een stelsel, een systeem hoe de dingen in de tempel gedaan moesten worden, de aanbidding, de gezangen etc. Ze gingen terug naar hoe David het ingesteld had in het begin. Dit wilden zij herstellen.

28 De ganse gemeente nu boog zich neder, als men het gezang zong, en met trompetten trompette; dit alles totdat het brandoffer voleind was. Als je het al een hele tijd niet meer gedaan hebt, en je hebt een geschiedenis van een relatie met God. En iemand neemt dit van je af, en dan komt er weer iemand die zegt: 'nee, wij moeten dit herstellen. Wij zijn vervloekt! Wij zijn niet gezegend door wat onze voorvaders gedaan hebben en wij moeten de tempel reinigen, je moet jezelf reinigen en moeten ervoor zorgen dat Juda weer gezegend kan worden, en weer juist is met God'. En de mensen begonnen dit te doen, er was opwinding, omdat men dit kon doen.

Als alles van je afgenomen is en ineens besef je wat het is en je wil het terug... wij moeten denken aan wat wij meegemaakt hebben. En toen de Sabbat, de Feestdagen en alles wat wij ooit geloofd hadden,... ze namen alles in één keer van ons af. En dat zorgde voor een enorme verandering bij zovelen van ons, door wat wij meemaakten, hoe wij ons voelden.. En als je iets kan vasthouden, bewaren dan is het veel belangrijker voor je en ben je God veel dankbaarder. Maar het gaat allemaal om wat jij voelt en waarom je het voelt.

29 Als men nu geëindigd had te offeren, bukten de koning en allen, die bij hem gevonden waren, en bogen zich neder. Zij waren zeer aangedaan door wat er gebeurde. **30 Daarna zeide de koning Jehizkía, en de oversten, tot de Levieten, dat zij den HEERE loven zouden, met de woorden van David en van Asaf, den ziener; en zij loofden tot blijdschap toe; zij waren opgewonden, omdat zij dit weer konden doen en neigden hun hoofden, en bogen zich neder. 31 En Jehizkía antwoordde en zeide: Nu hebt gij uw handen den HEERE gevuld, treedt toe, en brengt slachtofferen en lofofferen dankoffers.** Het is ongelooflijk hoe dit allemaal ingesteld werd. Je kan jezelf niet offeren, als offer, voor God. Je kan God niet danken totdat je eerst met iets anders afgerekend hebt: de zonden. En dan kan je een relatie met God hebben. Om berouw te hebben, om vergeving te willen van God.. en dan weten dat wij vergeven zijn, weten wat dat precies betekent, en dan kan je voor God gaan, en kan je je leven weer opofferen. Want wij weten dat God ons niet zal gebruiken, niet in ons zal werken, wij ons leven niet als offer voor Hem brengen, tenzij wij juist zijn met God, tenzij Hij in ons woont.

De geestelijke analogieën van de dingen die wij lezen, zijn zeer diepgaand. Er staat **en brengt slachtofferen en lofofferen** dankoffers. Het heeft te maken met datzelfde woord: dankbaar zijn. God loven. Dat soort offer. **tot het huis des HEEREN; en de gemeente bracht slachtofferen en lofofferen, en alle vrijwilligen van harte brandofferen.** Brandoffers. Een vrijwillig hart. **32 En het getal der brandofferen, die de gemeente bracht, was zeventig runderen, honderd rammen, tweehonderd lammeren; deze alle den HEERE ten brandoffer.**

33 Nog waren der geheiligde dingen zeshonderd runderen en drie duizend schapen. Ongelooflijk! Dat is heel veel. Dat vergt veel voorbereiding, dat vergt veel werk. En zij waren druk bezig, de Levieten waren druk bezig met al die dieren. Er zijn verhalen van veel meer dan hier, maar om zoveel dieren te moeten offeren, ... en dit is gedurende de Feestdagen. Ongelooflijk wat er gebeurde daar.

34 Doch van de priesteren waren er te weinig, en zij konden al den brandofferen de huid niet aftrekken; dit is tijdens het Feest, ze zullen deelnemen aan deze offers. Het was een tijd van verheugen voor God, feesten voor God.. en het feesten had hiermee te maken: bepaalde offers aan God brengen, die volledig voor God waren. Maar er waren ook andere dingen waaraan zij konden deelnemen, waarvan zij konden eten.. het was een tijd van feesten voor hen. Een tijd van zich verheugen. **daarom hielpen hen hun broederen, de Levieten, totdat het werk geëindigd was, en totdat de andere priesters zich geheiligd hadden; want de Levieten waren rechter van hart, om zich te heiligen, dan de priesteren.** Dat is een ander verhaal.

35 En ook waren de brandofferen in menigte, met het vet der dankofferen, vrede offers. Ongelooflijk hoeveel verschillende soorten offers er waren. Vrede offers? Het verlangen om in vrede te zijn, met God, de houding en mentaliteit ten opzichte van God, om in vrede te leven, om vrede te willen, om vrede te willen met God, om vrede te willen hebben met elkaar. **en met de drankofferen, voor de brandofferen; also werd de dienst van het huis des HEEREN besteld. 36 Jehizkia nu en al het volk verblijdden zich over hetgeen God het volk voorbereid had; want deze zaak geschiedde haastelijk**

Zeer inspirerend verhaal. Er zijn veel van dit soort verhalen in het Oude Testament, maar vooral als je hun geschiedenis kent, wat zij meegemaakt hadden.. en hun afscheiding van God. En op geestelijk vlak hebben wij ook dat soort dingen meegemaakt in ons leven. Gelukkig is de scheiding met God niet zo lang, soms kan het voor bepaalde mensen wel lang duren, voordat ze weer een relatie met God kunnen hebben, voordat zij geestelijk weer wakker gemaakt worden. Maar

nogmaals, heel ontroerend als je deze verhalen leest en je begrijpt hoe zij van toepassing zijn op de Kerk, en op ons leven, nu.

Toen Juda van God afdwaalde en als natie zondigde, maakten ze van alles mee en toen zij weer op het juiste spoor wilden komen, werkten zij daaraan, hadden zij berouw, bekeerden ze zich en keerden ze zich weer naar God. Daar moet je aan werken. En dit is een goed voorbeeld. Het vereist veel werk, er moet veel opgeruimd worden. Als je leven één grote warboel is.. hangt af van hoelang dat al zo is, als je foute dingen gedaan hebt, dan duurt het een tijd voordat je dit opgeruimd hebt, weggedaan.. en voor ons duurt dit een leven lang, niet? Het is een levenslange strijd, maar vooral in het begin, als je uit de wereld komt.. dan moet je nog veel harder werken.. je moet strijd leveren.

Ik herinner me toen ik pas geroepen werd... ik vermeld dit van tijd tot tijd.. ik wist dat toen ik in de Kerk kwam ik niet meer in de universiteitsstad waar ik woonde, kon blijven. Ik had daar vrienden en ik wist dat ik niet meer met die vriendengroep om moest gaan, of ik ... het zou te makkelijk zijn voor mij om terug te gaan naar de zonden. Ik moest dus ergens anders naar toe, ik ben 6 maanden ergens anders gaan wonen en toen ik terugkwam.. was ik veranderd. Ik was een ander persoon geworden. En soms moeten we dat doen, we moeten ons afkeren van datgene wat ons naar beneden trekt, wat het ook is dat ons naar beneden trekt, ons wegtrekt van God. En soms gebeurt dat ook in de Kerk. Er kunnen bepaalde omstandigheden zijn, waar je weg van moet gaan, om in orde te zijn met God. Als je te zwak bent, als je je in een situatie bevindt, waardoor er zo aan je getrokken wordt, en het enige wat je kan doen is vechten en je er niet van kan winnen, dan is het enige wat je kan doen: vluchten! Dat is wat God zegt: **'ontvlucht de afgoderij! (1 Corintiërs 10: 14)** Als er iets is wat jij op een voetstuk plaatst, of wat je geneigd bent op een voetstuk te plaatsen, in plaats van Gods manier van leven... *ga er weg van!!* Wat zijn de kosten? Gods weg of onze eigen oude weg, manier. Je blijft in die omgeving en wordt erdoor naar beneden getrokken en je leeft zonder God, als je daarvoor kiest. Maar als je voor God kiest, dan moet je daarvoor vechten. Daar hebben we het op Trompetten over gehad. Je moet vechten voor deze manier van leven. Je moet met je gehele hart ervoor vechten. En de grootste strijd is in jouw geest... om God op de 1^{ste} plaats te zetten in je leven! Om rotsvast ervan overtuigd te zijn om dat te doen, waar iemand anders ook voor kiest: God op de 1ste plaats zetten!

Laten we een ander verhaal bekijken. Laten we teruggaan naar het Nieuwe Testament voor we dat doen. Ik dacht dat ik nog een verhaal had.. laten we naar **Hebreeën** gaan. In het tijdperk van de Kerk hier, in deze verhalen, denken we aan de dingen die wij ook meemaken, en hoe de Kerk in elkaar 'zit'.., het grote belang van berouw/bekering, geheiligd worden. En datzelfde proces doorlopen wij op geestelijk vlak. Zij gingen door dit proces op fysiek vlak. Maar zij konden zich nooit ontdoen van zonden, in de geest. En daarom is het goed dat we naar **Hebreeën** gaan en daar eens naar kijken. Zij waren een fysieke natie. Maar God werkte niet met hen, om hen te verlossen. Dat is ongelofelijk om te begrijpen. Er werd nooit met Juda gewerkt om hen geestelijk te redden/verlossen. Hen werd de heilige geest niet aangeboden. Een paar, zoals koning David.. verschillende mensen waarmee God werkte ... individueel, maar niet als natie. Zij hadden de wetten, zij kenden de weg van God, zij wisten wat de waarheid was, *maar zij hadden niet Gods heilige geest in zich wonen!* Hen werd dat niet eens aangeboden. Hen werd nooit de heilige geest aangeboden. Dat was niet Gods doel. Als Hij met honderduizenden gewerkt hadden toen, zouden er veel meer dan 144.000 zijn, die opgewekt worden bij de komst van Jezus Christus. In de 6.000 jaar heeft God alleen met de 144.000 gewerkt. En in de eerste 4.000 jaar, voor Christus, waren er dat maar heel weinig. God werkte met hen individueel. Abraham, Isaak, Sara.. je kan over hen lezen, waarmee God gewerkt heeft. En pas toen de Kerk begon, begon God met honderden en duizenden mensen te werken, door de Kerk.. redding, het plan, de eerstelingen.

Hebreeën 10: 1 en het is goed voor nieuwe mensen om dit door te nemen, omdat men in de wereld een bepaalde mentaliteit heerst van: 'de wet is afgeschaft'. En zij proberen dat te bewijzen met dit soort verzen, dat de wet is afgeschaft. En ze snappen niet waar het over gaat. De protestanten..; ze snappen het niet, ze hebben geen enkel idee wat er staat, als ze dit soort dingen lezen... ze hebben zo hun eigen motieven hiervoor, om dit te geloven, en dat is zo fout en verdraaid!

Vers 1 De wet laat slechts een schaduw zien van de goede dingen die moesten komen, niet hun ware gedaante. het gaat over de offer wet. Het gaat niet over de 10 geboden, zelfs niet in de

context. Het boek Hebrëen gaat over het Levitisch stelsel en de priesters, Melchizedek, het nieuwe priesterschap door Jezus Christus. Het gaat over het offer stelsel, de oude tempel .. en de nieuwe tempel. En alle dingen die daarmee te maken hebben. Het gaat niet over of je wel of niet de 10 geboden moet onderhouden. Dat staat namelijk vast in het Nieuwe Testament, De wet van God staat vast. **De wet laat slechts een schaduw zien van de goede dingen die moesten komen, niet hun ware gedaante.** zoals ik al eerder gezegd heb... in het verleden hadden we bijbelstudies in de Kerk, bovenop de preken die er elke Sabbat gegeven werden. Je kon dieper op iets ingaan en het beter begrijpen.. Zaken in het Levitisch stelsel die zeer inspirerend zijn. Het is opwindend als je begint te zien dat alles een doel had. Alles dat de Leviëten deden beeldde iets uit op geestelijk vlak. En dat is zeer inspirerend, als je het allemaal gaat zien.

Daarom staat er hier.. **De wet laat slechts een schaduw zien van de goede dingen die moesten komen,** net zoals de Feestdagen. Zij beelden dingen uit.. Pascha, Jezus Christus, hoe het eerst werd gevierd met een lam. En later begon dit meer te betekenen. En dan Ongezuurde Broden, en wat het betekent om uit geestelijk Egypte te komen. Pinksteren, toen de wet gegeven werd, en later de heilige geest. De Feestdagen zijn dus een voorafspiegeling (als deel van Gods plan).. zij onthullen Gods plan. En dat geldt ook voor het offer systeem, de priesters en hoe dat allemaal in elkaar zat. Dat staat er hier. **niet hun ware gedaante.** niet dat, het was een afspiegeling van iets.

Daarom kan zij onmogelijk door het jaarlijks opdragen van steeds weer dezelfde offers jaarlijks want dit moesten zij doen. Elke Feestdag, elk Feest, elke Verzoendag.. er waren bepaalde zaken die geofferd werden voor God, op een bepaalde manier. **het jaarlijks opdragen hen die eraan deelnemen tot volmaaktheid brengen (WV)** zuiveren, reinigen. Het gaat over deze reiniging. Maar zij waren nooit gereinigd voor God. **2 Immers, zou anders het offeren daarvan niet opgehouden zijn, doordat degenen, die de dienst verrichten, na eenmaal gereinigd te zijn gereinigd, gezuiverd. generlei besef van zonden meer hadden? 3 Doch door die offeranden werden ieder jaar de zonden in gedachtenis gebracht.** Ze worden constant, jaar na jaar, aan hun zonden herinnerd. Zonden zijn er altijd. Wij worden ook herinnerd aan onze zonden, maar wij kunnen van onze zonden vergeven worden, zij niet.

4 want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zou wegnemen. 5 Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Jezus Christus Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; Ik heb dit al zovaak gelezen. Ik moet denken aan de verzen die we gaan lezen op het Feest. Ik heb een aantal van hen al zo vaak gelezen en als je op een bepaald geestelijk niveau bent, God doet dat, omdat Hij ons onderwijst en ons meer en meer geeft. En dan denk je: 'waarom heb ik dat niet eerder gezien?' Maar je weet waarom je het niet eerder kon zien. Je kan het pas zien als God het moment rijp acht. Er zijn dingen in de Bijbel die je vaak leest, die we in het Millennium zullen lezen en als de tijd rijp is.. zal God de dingen onthullen, aan het eind van het Millennium, en ze zullen zo duidelijk zijn. Maar nu kunnen we ze niet zien, begrijpen. En op een dag zal je het wel zien, omdat het geestelijk is. Net zoals over de laatste 100 jaar. Er staat veel geschreven over de laatste 100 dagen en wij hebben er geen weet van. Het staat er allemaal, maar wij kunnen het nog niet zien, omdat we er nog niet zijn. Het is niet Gods bedoeling om het nu te onthullen, om het duidelijk te maken. En als we het zien, dan kan je het allemaal samenvoegen, samen met alles wat we al hebben en dat is zo inspirerend. Zo opwindend.

Daarom is dit Feest voor mij zo inspirend, opwindend, veel meer dan anders. Omdat God ons zoveel meer geeft om verder op te bouwen, en het zal allemaal duidelijker worden. Dingen die we al vaak gelezen hebben... Ik sprak gisterenavond met Terry Wrozek en hij had het over een bepaald schriftgedeelte dat ik wil lezen op het Loofhuttenfeest dit jaar en hij zei: 'weet je.. 'hij had dit ene vers gelezen en hij zei: 'weet je..' en hij herhaalde het, omdat.. ik denk niet dat ik die verzen met hem besproken had.. maar je weet dat er dingen zijn, als wij luisteren en groeien... die God ons duidelijk maakt. Hij had dus een bepaald vers gelezen en hij zei: 'weet je, het werd me ineens duidelijk!' En ik zal je dat vers voorlezen op het Feest ☺ Ik ga je het nu niet vertellen. Maar in ieder geval, ik dacht... dit is ongelofelijk inspirerend. God leidt ons, zodat we klaar zullen zijn voor wat er ons gegeven gaat worden... en wij zagen het eerder niet. In tegendeel, wij hadden een andere uitleg voor in de Kerk, in Worldwide.. omdat God ons alleen dat liet zien.

En net zoals hier... er zijn bepaalde dingen die er ineens uitspringen. We konden het voorheen niet zien, en ineens, omdat God de tijd rijp acht, laat Hij het mij zien. En dat geldt ook voor deze woorden hier .. **maar Gij hebt Mij een lichaam bereid**; Als we het Pascha begrijpen, we begrijpen wat het betekent als er over het Lichaam gesproken wordt.. vooral als je bepaalde zaken in Corinthiërs leest.... In Corinthiërs 11, 10 en alle dingen over het Pascha, waar Paulus het Pascha instelt,.. betekenen veel meer voor ons, als we het bevatten. Laat me het je even voorlezen, zodat je weet waar ik het over heb.. of zodat je weet wat ik aanhaal.

In Corinthiërs lezen we elk jaar, delen ervan, vooral tijdens de Pascha avond. Hoofdstuk 10 leidt tot het onderwerp Pascha. En dan in hoofdstuk 11.. waar Paulus het over gaat hebben. **1 Corinthiërs 11: (alle verzen SV) 23 Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat**

de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; 24 En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet, Hij laat zien dat dit aan hem (Paulus) gegeven werd door Jezus Christus. En zo gaan we het Pascha vanaf nu vieren. Dit is de Kerk gegeven, om het zo te doen, zo moet Pascha gevierd worden. Niet het lam de keel doorsneden, het roosteren ervan, het eten van het lam, zoals het Judaïsme nog steeds doet. Maar weten dat Jezus Christus deze dingen vervuld heeft, weten wat het betekent om deel te nemen van het brood en de wijn, het ongezuurde brood, om voeten te wassen. Dit is wat Paulus hen zei. Dit is wat we nu gaan doen, omdat Christus dit deed, zo heeft Hij het ons laten zien, zo heeft Hij het Pascha ingesteld, zo zouden wij het ook moeten vieren.

En dan, een beetje later, in vers **29 Want die onwaardiglijk eet en drinkt**, de manier waarop het gedaan wordt, want wij zijn allemaal onwaardig. Maar het heeft te maken met de manier waarop, op een onwaardige manier. **die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren** Het eerste waar je aan denkt is het Pascha, Jezus Christus is gestorven.. en dit gaat over Zijn fysieke lichaam. Dat is een deel daarvan ja, het brood, de wijn, maar het gaat ook over Zijn Lichaam, dat wat begon te bestaan, door wat Hij gedaan heeft... **Het Lichaam van Christus**, de Kerk van God! En soms gaat het ook over de relaties in de Kerk, hoe wij met elkaar moeten omgaan, dat wij op de juiste manier moeten denken. Wij zijn een Familie! En zoveel van deze dingen hier hebben te maken met het onderzoeken van onszelf, onszelf oordelen, dat we een goede relatie hebben met het Lichaam, omdat we hierin getest worden.. in het Lichaam, of wij volgens Gods manier leven. Daarom heb ik preken gegeven over vrede. En zelfs terwijl we die preken serie hadden, hoor ik nog altijd, bijna elke dag, dat er op bepaalde plaatsen geen vrede is in de Kerk. En ik sla mezelf voor mijn hoofd. Ik begrijp het, en ook niet, je begrijpt wat ik bedoel. Wij zijn mensen, wij hebben de menselijke natuur en die strijd is er altijd, maar je zou toch denken dat als we het over zo'n onderwerp hebben, we ons moeten bezighouden met het ontvluchten van een foute houding, mentaliteit, foute relaties en het maken van verkeerde opmerkingen., of het niet opschieten met elkaar.. dan denk je bij jezelf: 'maak het in orde, zoek uit wat het probleem is. Maak het goed met elkaar!' *ZORG DAT ER VREDE IS IN DE KERK van God*, vrede met elkaar. *Je kan geen foute gevoelens hebben over elkaar, je kan niet...* Pascha! Pascha!! Het gaat allemaal om... in het Nieuwe Testament staat, en ik hou niet van het woord, door hoe de protestanten het woord gebruiken,.. 'communie' omgang met elkaar. Het gaat over omgang met God de Vader, met Jezus Christus en met elkaar!

Als je de hoofdstukken 10 en 11 leest,.. het gaat over omgang met elkaar, over het Lichaam van Christus. Dat gaat verder dan het fysieke gedeelte, Zijn sterven. Dat is het begin! Het leidt tot een Lichaam, **maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; (Hebreeën 10: 5)** Ongelofelijk! Dat is wat God gedaan heeft, de Kerk begon toen, in 31 na Christus. Toen is het allemaal begonnen. Na de dood van Jezus Christus, Hij werd ons Pascha en dat stelde God in staat om met ons te werken, met een Lichaam, een georganiseerd Lichaam, een geestelijk Lichaam, de Kerk van God, het Koninkrijk van God (zoals Mr Armstrong zei) in embryo. En door de heilige geest kon Hij met *velen tegelijk* werken en een unieke gemeenschap oprichten, en in het leven van veel mensen zijn, in en door Christus, God de Vader werkt door de Kerk, in de Kerk.

En dit is waar het over gaat, in **Hebreeën 10: 5**, waar er staat.. **Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild**, het gaat niet over fysieke offers, daar

gaat het niet over. Dat is een voorafspiegeling van iets waar we later over zullen leren. Maar dat is niet wat God wil. Hij wil niet dat mensen dat doen, als routine, en een fysieke relatie met Hem hebben, als volk, als natie. De bedoeling was veel groter dan dat, Zijn plan. De Kerk, om ons te redden in en door de Kerk, door Jezus Christus, als ons Pascha. En er staat dus: **maar Gij hebt Mij een lichaam bereid;**

Laten we iets teruggaan, naar hoofdstuk 9 en dan later terugkomen naar deze verzen. Het is een verhaal en wij moeten even de context lezen. Even teruggaan naar **Hebreeën 9** zodat we een beter inzicht hebben van wat God ons hier geeft, wat Hij ons hier zegt. **Hebreeën 9: 7 maar in de tweede alleen de hogepriester, eenmaal in het jaar**, het gaat over de tempel. En ik heb dit al zo vaak gezegd, maar het is ongeloofelijk inspirerend. Het is altijd inspirerend. Als je kijkt naar de tempel. Deze is verdeeld in 2 delen. Het eerste 2/3^{de} heette het Heilige, de Heilige Plaats. Maar het 2^{de} gedeelte heette het Heilige der Heiligen. Dat maakte 1/3^{de} uit van de tempel en er hing een gordijn, voor je binnenging in het gedeelte waar de ark stond. De Hoge priester kon maar één keer per jaar dat gedeelte in gaan, en dat was op de Verzoendag. Verzoendag is volgende Sabbat. Elke jaar ging de Hoge priester binnen in dat gedeelte van de tempel. De rest van het jaar gingen de priesters het 1^{ste} gedeelte in, de 2/3^{de} van de tempel. Maar zij *konden nooit, niet* het andere gedeelte ingaan. Alleen de Hoge priester kon dat doen, één keer per jaar. En dat is ook een symbool, daar zullen we waarschijnlijk op Verzoendag over horen. We gaan verder.. het gaat hier dus over het 2^{de} gedeelte, het Heilige der Heiligen. **maar in de tweede alleen de hogepriester, eenmaal in het jaar, het niet zonder bloed, dat hij offerde voor zichzelf en voor de zonden door het volk in onwetendheid bedreven. 8 Waarmede de Heilige Geest dit beduidde,**., dit is prachtig! Ik vind dit prachtige verzen. Er staat.. **waarmede** want alleen de Hoge priester ging hier binnen, één keer per jaar. Er staat.. **Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had; (SV)** een prachtig plaatje! Er staat dat de heilige geest toont, door dit proces, door deze vorm van aanbidding, door dit deel van het Levitisch stelsel/systeem en de Hoge priester, dat dit symbolisch is voor iets dat later zou gebeuren. Dit was niet de vervulling daarvan. Dit beeldt iets uit, dat de weg in het Heilige nog niet openbaar gemaakt was. Later wel. Gods aanwezigheid, daar gaat het hier over. De weg naar God was nog niet geopenbaard, het was nog niet aan de wereld gegeven, behalve aan een enkeling, individueel, maar niet georganiseerd, zoals de Kerk. Niet in het Oude Testament, door de priesters. Het kon zo niet gedaan worden.

9 Dit was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden, die niet bij machte waren hem, die (God daarmede) dient, voor zijn besef de geest te volmaken, het zuiverde niet, het nam de zonden niet weg. **10 daar zij met hun spijzen en dranken en onderscheiden wassingen slechts bepalingen voor het vlees zijn, opgelegd tot de tijd van het herstel.** Het gaat dus over de offer wet, het offer stelsel.

11 Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, wat de Hoge priester uitbeelde elk jaar, één keer per jaar op Verzoendag, is iets dat Jezus Christus nu doet. Hij heeft dat vervuld, wat toen uitgebeeld werd. Wat toen gedaan werd. (ik hoop dat ik niet de Verzoendagpreek verklap.. Ik geef die niet, maar als het in die preek zit, zullen we het 2 keer horen, en dat is goed) **Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door de grotere en meer volmaakte tabernakel**, Beginnende met Hemzelf. Maar wat is er volmaakter dan de tabernakel? Datgene wat God bouwt, de tempel. De geestelijke tempel. Niet de oude tempel. Daarom staat er daar.. **Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; (Hebreeën 10: 5)** Het gaat over het Lichaam van Christus, het gaat over de Tempel van God, het gaat over waar God, waar Jezus Christus in gaat wonen. Nogmaals, **11 Maar Christus, opgetreden als hogepriester der goederen, die gekomen zijn, niet met handen gemaakt**, met andere woorden, niet gemaakt, gebouwd, door menselijke handen. Het wordt gedaan door God. **dat is, niet van deze schepping**, niet van die tabernakel, niet de 1^{ste} tabernakel, maar de nieuwe. Beginnend in het leven en het Lichaam van Jezus Christus, in het Lichaam van Christus, in de Tabernakel van God.

12 en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan in het heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf. 13 Want

als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, met andere woorden, een fysiek relatie, op fysiek vlak **14 hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft,** reinigen, zuiveren,.. **ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen?** Er is datgene dat God aan de Kerk onthuld heeft, dat wij kunnen hebben, in en door Jezus Christus: een verandering in de geest, de kracht van Gods heilige geest die in ons werkt, die ons de zegening geeft van de vergeving van zonden, zodat wij een relatie met God kunnen hebben. Zodat we kunnen groeien en deel kunnen gaan uitmaken van deze structuur, deze Tempel, het Lichaam van Christus.

Laten we teruggaan naar **Hebreeën 10** en **vers 5** nog eens lezen. **Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid;** met andere woorden: voor Mij bereid **6 in brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad.** Het ging niet over deze dingen, want dit kijkt vooruit, naar een andere tijd. Dit was niet die tijd.

7 Toen zeide Ik: zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – in de Psalmen om uw wil, o God, te doen prachtige verzen, als je begrijpt wat er hier gezegd wordt. **8 In de aanhef zegt Hij: Slachtoffers en offergaven, brandoffers en zondoffers, hebt Gij niet gewild, noch daarin een welbehagen gehad, hoewel zij naar de wet gebracht worden. 9 (Doch) daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen. Hij heft het eerste op,** Wat? Het offer stelsel. Het is weggedaan. Het heeft geen doel meer. **om het tweede te laten gelden.** En wat zegt Hij dat het tweede is? Het doen van Gods wil. het kunnen doen van Gods wil. Daar draait het allemaal om. Dat is wat Jezus Christus gedaan heeft: de wil van Zijn Vader. En door dat te doen, was Hij ons Pascha. Hij heeft het mogelijk gemaakt dat het Lichaam, de Kerk van God, het Lichaam van Christus, voorbereid werd. En wij maken daar een deel vanuit. Net zoals wij een deel kunnen worden van iets grootser dat God bouwt, een Tabernakel. En het doen van Gods wil leidt daartoe. De bouw van een 2^{de} Tempel, een 2^{de} Tabernakel. **9 (Doch) daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden.** Met andere woorden, door het doen van Gods wil, door een nieuwe Tabernakel, een nieuwe Tempel. Daardoor kunnen wij dat doen. Wij worden daar een deel van, door dat te doen.

10 Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus. Het is een deel van Gods wil, dat wij berouw kunnen hebben, dat wij vergeving van de zonden kunnen krijgen, en deel gaan uitmaken van dit Lichaam. **11 Voorts staat elke priester dagelijks in zijn dienst om telkens dezelfde offers te brengen, die nimmer de zonden kunnen wegnemen; 12 Deze echter is, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor altijd** Zijn Lichaam, Zijn Vlees, Zijn bloed is op aarde gevloeid **gezetten aan de rechterhand van God, 13 voorts afwachtende,** uitkijkend naar, wachten tot.. dat is wat Hij gedaan heeft. Hij heeft gewerkt, maar kijkt uit naar die tijd. **totdat zijn vijanden gemaakt worden tot een voetbank voor zijn voeten. 14 Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt, die geheiligd worden.** Eens we apart gezet zijn door God en we beginnen aan het proces, kunnen wij het proces van heiliging beginnen, zodat we in orde worden met God, dat we deel gaan uitmaken van de Tempel. God is hier bezorgd over. God is zeer verheugd met de offers die van ons komen, niet van dieren, geiten.. etc. En wij kunnen vergeven worden door één Pascha.

Verdergaand.. **15 En ook de heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis, 16 want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond,** als er staat dat de weg in het Heilige der heiligen nog niet geopenbaard is..hoe ontzagwekkend is het dan, om te begrijpen dat wij voor God kunnen komen, het Heilige der heiligen... want dat is wat dat uitbeeldt. Door Christus, door de vergeving van de zonden, door Gods geest in ons te hebben wonen, door toegang te hebben door Gods heilige geest.. hebben wij op elk moment toegang tot God de Vader. Wij kunnen tot Hem komen. Hoe gezegend zijn wij niet? Juda had dat nooit, Israël niet, de Hoge priester kon slechts éénmaal per jaar daar binnengaan. Er staat: **Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heilighdoms tot God nog niet openbaar gemaakt was, ... (Hebreeën 9: 8 SV)** maar nu is die weg geopenbaard. Wij kennen die weg. Wij zijn gezegend om daar deel van uit te maken, in de Kerk van God.

Soms lezen we deze dingen en als we niet oppassen beginnen wij dit vanzelfsprekend te vinden en realiseren wij ons niet hoe gezegend wij zijn. En wij zouden God dankbaar moeten zijn voor de kans die wij hebben gekregen, om deel uit te maken van zoiets ongelofelijks, dat God werkt in ons leven.

16 want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, een veranderen van de gedachten, een verandering van de geest. Een verandering in het leven, dat uniek is bij Gods mensen. Gods wet, Zijn manier van leven, de weg van vrede, een juist hart. Daar kunnen wij in groeien, en wij zitten middenin dat gevecht. Wij vechten tegen de menselijke natuur in ons en wij onderwerpen onszelf aan God. **en die ook in hun verstand schrijven,** het is een levenslang proces, van Gods wetten, Gods manier, Gods geest die geschreven wordt in onze geest. En ik geloof dat na het Feest van dit jaar je dit nog meer zal kunnen waarderen, het wordt belangrijker, en je zal de puzzelstukjes van het verhaal samen kunnen leggen.

17 en hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken. 18 Waar dan voor deze dingen vergeving bestaat, is er geen zondoffer meer (nodig).

19 Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten en dat woord betekent 'een vrijheid'. Je hebt vrijheid. En dit woord heeft te maken met de vrijheid die wij hebben om voor het Heilige der heiligen te komen, om voor Gods troon te komen. En ook hebben wij vertrouwen. Wij zouden vertrouwen moeten hebben, vrijmoedigheid en de prijs die betaald is moeten begrijpen. Wij zijn gezegend dat wij voor God kunnen verschijnen en een relatie met de Grote God van dit universum kunnen hebben. Hoe gezegend zijn wij niet? Ongelofelijk. **Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid/vrijheid bezitten, om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, 20 langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel,** het voorhangsel is gescheurd, van boven tot beneden, toen Hij stierf. **dat is, zijn vlees,** Hij vervulde dit. **21 en wij een grote priester over het huis Gods hebben, 22 laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad,** wat een zegening dat onze geest kan veranderen, dat wij gezuiverd kunnen worden, gereinigd van de zonden, elke keer dat wij God om vergeving vragen. Elke keer dat we onze zonden toegeven, als we onze eigen verantwoordelijkheid nemen. Dat is zo'n ongelofelijk iets! Wij begrijpen dit allemaal op een ander niveau, .. wat er hier gezegd wordt. Want elke keer dat je berouw hebt, je bekeert, groei je in karakter. Als je stopt met vechten, als je de strijd opgeeft en niet langer tegen de zonden vecht, wordt dat een probleem. Ik heb zoveel mensen zien afvallen. Omdat ze stopten met vechten, ze werden moe van het vechten en dwaalden van het rechte pad af, ze gingen de verkeerde richting op, en wilden zich niet meer bekeren van hun zonden. Je blijft berouw hebben, je bekeren, en dan groei je in karakter, omdat je het toegeeft. Er gebeurt iets in je geest, je bent akkoord met God, je wordt er meer en meer van overtuigd dat God juist is en dat jij fout bent. Dat Gods weg de enige weg is om het leven op een juiste manier te leven en je geeft toe dat alles dat door jouw menselijke natuur gebeurt, door dat egoïsme, fout is. En elke keer dat je dat doet, groei je dichterbij God.. elke keer je berouw hebt. Hoe ongelofelijk is dat niet? Om dat te begrijpen? En toch, hoeveel mensen hebben het moeilijk met berouw te hebben voor God, ze willen het niet doen, ze willen het gevecht niet aangaan. Want dat vereist.. je moet vechten.

21 en wij een grote priester over het huis Gods hebben, 22 laten wij toetreden met een waarachtig hart, een waar hart, dat is wat God wil zien. Een eerlijk, een oprecht hart. Niet iets vals, of namaak. Hij wil dat het eerlijk en oprecht is, tegenover Hem. **in volle verzekerdheid des geloofs,** als je zo denkt, dan kijk je niet neer op andere mensen. Je oordeelt andere mensen niet. Je weet dat wij allemaal samen deel uitmaken van deze Familie. Wij hebben dezelfde soort strijd. 'ik', egoïsme, trots.. 'de lust van het vlees, de lust der ogen en de trotsheid des levens' en des te meer je dat ziet, des te minder je iemand zal oordelen, des te minder je iemand zal veroordelen.. en des te meer vrede je zal hebben met anderen, met elkaar. **Laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle zekerheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water.** Zij hadden een systeem van zichzelf reinigen voor de dienst, voor God en het enige wat zij deden was wat fysiek vuil wegwassen. Wij kunnen het vuil dat diep in ons zit, het echte vuil, laten wegwassen.

Hoe dankbaar zijn wij voor wat God ons gegeven heeft? De zegening van dat het vuil verwijderd kan worden, niet van buiten, maar het vuil dat binnen in ons zit. En wij zijn enorm vuil. En soms strooien wij dat vuil rond, over anderen heen. Dat doen wij! Zo zijn wij nu eenmaal. Soms vinden wij het prettig om 'vuil' te horen over anderen. Onze oren horen dat graag... 'fijn, fijn'.. hoe pervers, dat als er iets gezegd wordt over iemand anders, over hun zonden, over hun problemen.. dat vinden wij fijn. 'ik ben nog lang zo slecht nog niet, .. zij zijn *pas slecht!*' Nee, wij maken onszelf slecht, elke keer wij zoiets doen. Hoe gezegend zijn wij om te zien wat wij zien, wat ons gegeven is?

Laten we naar.. we hebben nog wat tijd voor één schriftgedeelte, en dat bevindt zich in **Ezra**.. Ezra, Nehemia, Ester.. daar. **Ezra 3** Ezra – Nehemia.. het gaat over de periodes dat zij gevangen genomen werden, .. ze wilden de muren rond Jeruzalem helpen opbouwen, rond de tempel. Dat wilden zij graag doen, teruggaan en Jeruzalem opbouwen. En ze gingen op verschillende momenten terug en werkten daar aan.. dit is een deel van het verhaal. **Ezra 3: 1 Toen nu de zevende maand aanbrak**, weet je wat de 7^{de} maand is? Wij zijn nu in de 7^{de} maand. Wij zijn donderdag, op Trompettenfeest, de 7^{de} maand in gegaan. Dat was de 1^{ste} dag van de 7^{de} maand.

Toen nu de zevende maand aanbrak, mmm Trompetten... **terwijl de Israëlieten in hun steden waren, verzamelde het volk zich als één man te Jeruzalem.** Zij wilden als één man zijn, Prachtig plaatje. **2 En Jesua, de zoon van Josadak, met zijn broeders, de priesters, en ook Zerubbabel, de zoon van Sealtiël**, ik heb het moeilijk met het uitspreken van dit soort namen.. **met zijn broeders** op een dag zullen we deze namen wel gebruiken. Of kunnen we ze beter uitspreken... 'je spreekt ze fout uit, zo moet je het zeggen'.. **met zijn broeders, maakten zich op en bouwden het altaar van de God van Israël, om daarop brandoffers te offeren, zoals voorgeschreven is in de wet van Mozes, de man Gods.** **3 Zij richtten het altaar op zijn fundamenten op, want vrees voor de volken der landen was over hen gekomen**, er waren bepaalde dingen die zij meemaakten, altijd in angst om anderen die om hen heen woonden, die niet wilden dat deze dingen gedaan werden.. en zij moesten allerlei overvallen etc meemaken. En zij waren zeer gemotiveerd om de dingen op een specifieke manier te doen. **en zij offerden daarop brandoffers voor de HERE, brandoffers voor de morgen en voor de avond.** **4 Ook vierden zij het Loofhuttenfeest, zoals voorgeschreven is, en brachten dag aan dag brandoffers in het vereiste aantal, dagelijks het voor die dag vastgestelde;** Feestdagen... er was een specifieke manier waarop de offers etc werden gedaan. En zij moesten dat doen. En dat deden ze ook. Anders had het geen enkele betekenis. Dat geldt ook voor ons. Er is een bepaalde weg, waarop je uit zonden kan komen, je moet op een bepaalde manier leven, er is een proces van berouw en bekering (in de geest).. onze relatie met anderen, en als we dat niet op die manier doen, worden wij afgesneden van Gods geest. En ons verlangen moet dus hetzelfde zijn als hier, om zorgvuldig, precies te doen wat God zegt, te leven hoe God zegt, om de dingen op Zijn manier te doen, in het dienen van Hem. Dat is wat Hem dienen is: jezelf onderwerpen aan het proces en het precies doen zoals God het zegt te doen. Niet jezelf rechtvaardigen, niet...

5 en van toen af ook het dagelijks brandoffer, en dat voor de nieuwe maanden en voor al de heilige feesten des HEREN, en voor ieder die de HERE een vrijwillig offer bracht. **6 Van de eerste dag der zevende maand** dit is het begin van het Feestseizoen. Net zoals wij, wij zijn opgewonden over het Feest.. we hebben onze plannen gemaakt we kijken er naar uit. We zullen het Trompettenfeest vieren, en dan volgende Sabbat is het een andere Feestdag (Verzoendag). Het is een beetje een andere dag dan de anderen, omdat we niet eten of drinken. En daar leren wij ook van, onszelf vernederen voor God. Dus eten we niets, drinken we niets;..

En ik wil hier even vermelden... als er iemand is onder u, met gezondheidsproblemen.. en dit hebben wij altijd onderwezen in de Kerk van God.. als je een bepaald dieet hebt, misschien medicatie moet nemen, wat het ook mag zijn, je kan niet je gezondheid in gevaar brengen door niet te eten. Ok?! Net zoals moeders die borstvoeding geven. Wij hebben dit altijd gezegd, als je borstvoeding geeft, dan stop je niet met eten. Je wil namelijk niet de gezondheid van je kind in gevaar brengen, door zoiets stoms te doen... God heeft dat helemaal zo niet bedoelt. Diegenen die dus kunnen vasten, die gezond zijn, kunnen de hele dag vasten. Je moet het een hele dag doen. Je moet de geest ervan begrijpen. Ik wou dat even zeggen, voor we de Verzoendag volgende week

vieren. Want in het verleden hebben we mensen moeten zeggen niet dom te doen... niet te vasten. Misschien kan je het een gedeelte van de dag doen, dan is het ook zo... als je gezondheid en je leeftijd het toelaat. De meesten van ons, de overgrote meerderheid, kunnen de hele dag vasten, 24 uur lang. Van zonsondergang tot zonsondergang, dat zou 24 uur moeten zijn.

6 Van de eerste dag der zevende maand af begonnen zij de HERE brandoffers te offeren; het fundament van de tempel des HEREN was echter nog niet gelegd. 7 En zij gaven geld aan de steenhouwers en de timmerlieden, en spijs en drank en olie aan de Sidoniërs en de Tyriërs, om cederhout van de Libanon naar de zee van Jafo te brengen, zoals Kores, de koning van Perzië, hun had toegestaan. Zij hadden een bepaald geldbedrag en ze gingen dus proberen te bouwen, dat is wat ze wilden doen.

8 In het tweede jaar na hun aankomst bij het huis Gods te Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen Zerubbabel, de zoon van Sealtiel, en Jesua, de zoon van Josadak, met hun overige broeders, de priesters en de Levieten, en allen die uit de gevangenschap naar Jeruzalem gekomen waren, de Levieten aan te stellen van twintig jaar en daarboven om toezicht te houden op het werk aan het huis des HEREN. Er is altijd dat verlangen om een relatie te hebben met God, het verlangen om de dingen in orde te brengen, het verlangen om Hem te kunnen aanbidden, op de manier die Hij hen gegeven had. En zij deden dit op fysiek vlak. Zelfs in moeilijke tijden zoals deze, verlangden zij ernaar om te doen. En hoeveel meer willen wij dit? God heeft ons Zijn heilige geest gegeven, om te zien wat wij zien. Zij konden niet veel zien. Wij zien zoveel, werkelijk waar. En nogmaals, het gaat om ons hart, onze houding ten opzichte van God, onze dankbaarheid voor wat wij hebben. En dat bepaalt voor het grootste deel hoe wij groeien.

Dan staat er **9 Zo traden dan Jesua met zijn zonen en broeders, en Kadmiël met zijn zonen, Judeeërs, tezamen op, om toezicht te houden op hen die het werk aan het huis Gods verrichtten; ook de zonen van Chenadad, hun zonen en broeders, de Levieten. 10 Toen nu de bouwlieden het fundament van de tempel des HEREN legden, stelden zij de priesters op, gekleed in ambtsgewaad, met trompetten, en de Levieten, de zonen van Asaf, met cimbalen, om de HERE te loven.** Ze loofden God, ze waren God dankbaar. Je moet jezelf eens in hun schoenen zetten, om de dingen die hier gezegd worden te begrijpen. Als alles je afgenomen is, als alles in puin ligt.. wij kunnen dat begrijpen, door wat er met ons gebeurd is, geestelijk, met de Kerk van God. En dat was veel erger, veel verwoestender dan wat er toen fysiek gebeurd was, werkelijk waar. Hoe reageren wij op God, voor wat Hij ons gegeven, de zegeningen die wij weer hebben in de Kerk, de zegening die wij hebben van de waarheid ontvangen, dat wij kunnen blijven groeien en niet stilstaan. Ik heb medelijden met diegenen die stilstaan. Ik hoop dat jij dat ook hebt, want zij kunnen het niet helpen, tot zij wakker gemaakt worden. Wij zijn geen haar beter. Wij zijn niet beter dan wie van hen ook. In tegendeel, zo vaak, is het door waar God mee werkt, dat gaat hij als voorbeeld gebruiken. Dat zongen wij vroeger **Ziet slechts, broeders, wat gij waart, toen gij geroepen werdt: niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken. 27 Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; (1 Corinthiërs 1: 26 – 27)** Dat is waar. En God, staat er, Hij kiest! God geeft ons de kans om anders te worden. Wij blijven niet zoals wij zijn, wij worden verandert, wij groeien, als wij onszelf aan God onderwerpen.

Zij loofden de Eeuwige: **naar de aanwijzing van David, de koning van Israël.** Het was ingesteld door David. Zij wilden het doen op de manier die David ingesteld had.

11 Zij zongen beurtzangen van lof en prijs aan de HERE: ik hoop werkelijk dat als we gezangen zingen dit jaar dat je eens nadenkt over deze woorden, als je zingt. Probeer niet alleen te zingen zoals het moet, maar zing het en denk er over na, over de betekenis ervan in jouw leven. Want daar komt loven uit voort, het komt van binnenuit je, niet omdat je gewoon de woorden zingt. Maar met een juiste geest en hart. En ik weet dat we dat zullen doen. **Zij zongen beurtzangen** (samen) en dat gaat zo ongelofelijk zijn God behagen.. dat is al zo. Hij heeft het ingesteld. Hij heeft het ons laten zien. Hij wil dat wij daarin delen. Hij wil meer met ons delen dit jaar. Dat wil Hij werkelijk. Het is een zeer speciaal Loofhuttenfeest.

Zij zongen beurtzangen van lof en prijs aan de HERE: want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid over Israël. En al het volk juichte met groot gejuich en loofde de HERE, omdat het fundament van het huis des HEREN gelegd was. Dat was fysiek en wat hebben wij? Ongelofelijk! Snappen wat wij hebben om opgewonden over te zijn? Wat wij hebben, dat God ons geeft, waar wij deel van kunnen uitmaken?

12 Maar vele van de priesters, van de Levieten en van de familiehoofden, de ouden die het eerste huis hadden gezien, weenden luid, toen de grondlegging van dit huis voor hun ogen plaats had; terwijl velen de stem verhieven met gejuich en vreugdebetoon, 13 zodat het volk het geluid van het vreugdegejuich niet onderscheiden kon van het geluid van het geween des volks, want het volk juichte met groot gejuich, zodat het geluid tot in de verte werd gehoord. Zij waren zeer aangedaan. Gemengde gevoelens door wat er gebeurd was in het verleden, en wat er nu was.. het was niet hetzelfde als daarvoor, maar nu hadden zij iets terug. Het was zeer emotioneel voor hen, net zoals voor zovelen van ons, die alles meegemaakt hebben sinds 1994.

En daarmee... ga met een dankbare houding en geest naar het Loofhuttenfeest en dank God, gedurende het Loofhuttenfeest. Richt je aandacht daar op en je zal meer van het Feest meekrijgen, van God, daardoor.